



מפכ"ל תבורי

האם המישטרה מתפוררת ?

(המשך מעמוד 21)

אורחיים חגגתי דווקא בצורת שוק גוראי. הלכתי מהחנות הביתה, ובקושי הסתפקתי להירדם. אחרי שתיים בלילה הגיע אלי פתאום שוטר, כבר באותו רגע נראה לי מורד שהשוטר ידע לספר לי שפרצו דווקא את הקופסה הגדולה מבין הקופות שבחנות. איך הוא ידע שהקופסה הזאת היתה הקופסה החשובה? ססתי לחנות כמו מטורף, וכשר הגעת התפוצץ לי המנוע של האוטו. אבל זה היה נזק פעוט לעומת מה שהתגלה לנגד עיני בחנות.

כני מישפחת פוזיילוב, אנשי-עסקים ותיקים, אינם ששים לנקוב בסכומים אך הרכוש הגנוב הוערך בסכום של שני מיליון לירות. על ריצפת החנות התגלגלו תכשיטים יקרים ברבבות לירות, שהפורי צימם לא הספיקו לקחת עימם במנוסתם. האב, נתנאל פוזיילוב, היה אף הוא המום כשהגיע למקום. "לקח לי כמה דקות להבין", הוא מספר, "שלא ייתכן שהפורי צימם עבדו בחנות בזמן שהאזעקה פעלה אם לא היה להם ביטחון שהם לא ייתפסו. שאלתי את אחד השוטרים: אם שמעתם את האזעקה, למה לא בדתם מייד את השטח? והוא ענה לי שבשביל המשכורת שלו לא שווה לו שיהרגו אותו.

"קצת יותר מאוחר, כשבאו השוטרים לצלם ולקחת עדויות ראשונות, שמנו לב לערימת התכשיטים שהיתה זרוקה ליד הכספת. יצאתי לרגע מהחדר, וכשחזרתי שמתי לב שחלק מערימת התכשיטים נעדר. אמרתי לבני אריה, תראה מה זה! השוטרים גנבו כרבע חלק מהסחורה ש היתה על הריצפה! אבל אריה אמר לי שאין טעם לעשות מזה ענין באותו רגע, ושזה רק טיפה בים יחסית למה שגנבו הפורצים."

רק אחרי הבדיקות הראשונות של הר מישטרה ניתקו בעליהחנות את מערכת האזעקה שעדיין פעלה, ורחוב העסקים המרכזי של תל-אביב שוב שקע בשקט לילי.

חיפוי מישטרה לפריצה

ב בוקר המחרת החלה החקירה הר ממשיה. "באו אלי בתשע בבוקר מי היחידה המרכזית" מספר אריה פוזיילוב, "ושאלו אותי כמי אני חושד. אמרתי להם מייד שאני חושד שאנשי מישטרה הם שפרצו וגנבו, היות שלא ייתכן שהשוטר דים יעבדו בחופשיות כזו כשמערכת הר אזעקה פועלת באמצע רחוב אלבני. מיששה מהמישטרה היה מוכרח להשתתף בעצמו, או לפחות לחפות על ההתפרצות. נוסף לזה סיפרתי בחקירה על כך ששוטרים גנבו חלק מהתכשיטים שהיו על הריצפה לאחר השוד, ואם לא השמידו את סירטי ההקלטה ואת רישומי העדויות, או עדויות מאז מקבלת היום את האימות הסופי." חוקרי המישטרה לא התייחסו ברצינות לטיעוניהם של אריה פוזיילוב. הם הליפנו את החקירה כלייון מפתיע. החשוד העיקרי בשוד הפך אריה פוזיילוב עצמו. מייד אחרי שהאשמת את המישטרה באחריות לגניבה, טוען אריה, "הם עצרו אותי והתחילו לטעון שבעצם אני הוא זה שים הפריצה כדי לזכות בכספי הביטוח.

זה היה פיתרון קל עבורם. "יחד אתי עצרו גם את שוחפי בעיסקי שעונים, ובמשך חודש וחצי חקרו אותנו יום-יום, כשהם מנסים להשפיע עלינו להיר דות ולקחת על עצמנו את האשמה בשוד. בדקו אותי במכונת-אמת, עקבו אחרי לכל מקום שהלכתי אליו, מיררו את חיי וגרמו לי נזקים בעשרות אלפי לירות בגלל הומון שביובוטי על ההקירות וסגירת החנות. וכל זה בגלל שהעוטי להטיל חשד ב מישטרה."

אריה פוזיילוב אינו סומך על יושרה של המישטרה. "ידעתי כל הומון" הוא טוען, "שמי שאחראי לעובדה שאנו מת רוששים והולכים הוא המישטרה, אם ב מחללים ואם במעשי ממש. לפני חודשים אחדים, לאחר שנקלענו לבעיות כספיות, בגלל הלוואות שלקחנו ובגלל שלא קיבלנו את כספי הביטוח, אפילו שקלנו אפשרות לחסל כאן את העסקים ולרדת מהארץ." השבוע, כאשר נודע כי מחלקת החקיר רות של מישטרת מחוז תל-אביב, עצרה 14 שוטרים ממרחב הירקון, אחרי שנה שדו כי היו למעשה, כנופיה של גנבים במדי מישטרה, ניצלו את מעמדם כדי לגי נוב ולבנו בנו ממיסגרת חקירות כשופי רים, נגולה אבן כבדה מעל ליבו של אריה פוזיילוב.

"חשיפת החשיתות במישטרה נותנת לנו תיקוה חדשה", אמר בראשית השבוע, "בינתיים אנו נשארים כאן עד שנדע מי הפורצים."

אולם מה שהקל על פוזיילוב היווה מה לומה מוחצת לכל מישטרת ישראל. השיפחה של "כנופיה גנבים במדים" בקנה-מידה כה נרחב, עירערה את אמון הציבור במישטרה, שלא היה גבוה גם בלאו הכי. בעיקבות חשיפת הרשת הר גישו שוטרי ישראל השבוע את עצמם כמו חיילי צה"ל אחרי מלחמת יום-הכי פורים. הם התביישו במדיהם. אורחים קר או לעברם קריאות-גנאי, הטילו עליהם אשמה קולקטיבית. נדמה היה כי מישר טרתישראל מתפוררת.

שוטרים, שהעדיפו השבוע ללבוש בגי דים אורחיים, שאלו את עצמם: כיצד התחוללה השוואה?

"המכה שהרבצנו בלילה"

ר יום ישן נושא לחיית-ויתתי של השטחים, חלף לאיטו ברחוב הירקון בתל-אביב, כשנוסעיו מציצים בסקרנות בפעילותן של היצאניות ברחוב, לפתע נדרך הנהג ובלם את דיכסו. שוטר במדים סימן לו בתקיפות לעצור וניגש במהירות אל הג'יפ. היה זה סמל אברהם יהלומי, שתקע את ראשו לתוך הרכב ובחן בקפדנות את ימי נוסעיו.

"אתה יכול ללכת", הצביע הסמל על אחד הנוסעים, "והאתה נשאר אתי", אמר לשני הערבי, לנוסע הערבי עדיין לא היה ברור במה חטא, אך סמל יהלומי הבחיר לו במהירות את כוונותיו האמי-

תיות. הוא פקד על הערבי לרדת מהרכב, להיכנס לחצר נטושה בסביבה והלשול את מיכנסיו.

הערבי נדהם, אך השוטר חזר על דבי ריו, הפעם בטון מאיים ותקיף יותר. הוא הזהיר את האיש במהירות, כי אם לא יפ שיל את מיכנסיו במהירות, צפוי לו לילה קשה בתחנת-המישטרה או בבית-המעצר. הערבי שקל את האפשרויות העומ דות לפניו, ובחר להיכנע לשוטר ובלי בד שלא יחלה את הלילה במעצר. השניים נכנסו לחצר אפלה ברחוב הירקון, ושם ביצע הסמל יהלומי בערבי מעשה סדום, לאחר שבא על סיפוקו קיים השוטר את הבטחתו שהיחיר את קורבנו.

אולם הערבי המושפל קילקל את האי דיליה המינית של יהלומי. הוא לא חזר לביתו, אלא ניגש מייד למטה מרחב הייר קון כדי להתלונן על המעשה שנעשה בו. כאשר ביקש להגיש את התלונה, לא הא מין הימנאי למישמע אותו, וכשהוא מוכה תדהמה העביר את המתלונן אל קצינת-הסיור כוכבה יחזקאל.

המפקחת כוכבה יחזקאל, שהתחילה את הקאריירה שלה במחלק הסמים של התייר דה המרכזית במחוז תל-אביב למדה מ ניסיונה שיטת התייחסו ברצינות לכל תלוננה, גם אם זו נשמעת דימינית לגמרי ואבסורדית עד אימה. הקצינה שאלה את הערבי אם היה מסוגל לזהות את השוטר שהתעלל בו, וזה ענה בביטחון מלא כי לעולם לא ישכח את מראשו של השוטר הסיור.

שלב זה ועדיין היה בידי מפקחת המיש טרה למנוע את המפלות הגדולה במישר טרת תל-אביב, אלא שהיא לא ידעה את העתיד להתרחש ימים ספורים לאחר-מכן. כשגמרת-חוק נאמנה החליטה הקצינה לל כוד את השוטר שיביט את מדי המישטרה ויאלץ את הערבי לשכב עימו מחשב זכר. מיסדר-החוקי נערך ללא ידיעתו של סמל אברהם יהלומי, והסמל עבר ליד קורי בנו, והערבי זיהה אותו וקרי היסוס בנוכח חות הקצינה, כאשר תללו חוקרי הפחשה בפעולתם ופאו אל ביתו של יהלומי כדי לטוחח עימו, היתה כבר המפלות במישר טרת מחוז תל-אביב בלתי-נגמעת, והחברי לה לכל הגילויים הסנסציוניים של השכר עות האחרונים. המפלות לא יכלה להימנע, כי דירתו של סמל המישטרה ואברהם יה לומי התגלתה כמחסן של רכוש גנוב.

יהלומי ניסה להתגונן ולהתפתל בתיר וצאים שונים ומשונים, אך נלחץ לקיר ללא רחם. בשלב מסויים של החקירה גילה לחוקריו ששוטרים הביים עושים כמיהו והולחים ידם בגניבות מעלת לעת. דחישה נוספת לחקירה ניתנה על-ידי גיי ליוו של מדליין יקר-ערך אצל יהלומי, שהוביל את החוקרים אל שוטרים אחרים שנחשדו בפריצות וגניבות רכוש. יהלומי סיפר לחוקריו כי ידע לו על שוטרים שמתפארים ביניהם על "המכה שהרכצנו בלילה" בחנויות ובבתי-מגורים ברחבי העיר.

לתדהמתם של החוקרים התגלו דבריו של יהלומי כאמת לאמיתה. מפקד המחוז,

ניצב משה טיומקין, דיווח למפכ"ל במהיר רות על המתרחש במחוזו. רב-ניצב תבורי ביקש לדעת בכמה שוטרים מדובר וטיומי קין דיווח על ארבעה, אך תיקן עצמו מייד והוסיף עוד שני שמות. כלכבור ימים אחדים הגיע מיספר התשדירים לתריסר.

אלקרט ניסה

להתאבד

ת יצאות החקירה, שחזכו בידיו ושל סגן-ניצב אליהו לביא, זיעונו את שורות המישטרה. מישטרת מהוז תל אביב דמתה לסייר-לחץ שאיש אינו מעז לפתוח את מיכסו מחושש פן יתפוצץ בידיו. היה זה המפכ"ל תבורי שהחליט לפתוח שסתום של פורקן, ולפוצץ את הפלישה בבית עמנואל (ליאון) קהנר, נכנס להילוך גבוה.

ביום רביעי ה-24 באוגוסט, כשפניו היוו רים כסיד, עלה סגן-ניצב אליהו לביא על דוכן העידים בבית מישפט השלום בתל-אביב, בקול רועד מועם, ביקש לביא מהשופט התורן לעצור ל-15 יום שלושה סמלי-מישטרה. בחשד שביצעו גניבות ור החזיקו ברכוש שנגנב מחנויות.

על ספסלי האולם, שבדרך-כלל גורשים אותם פורצים, שודדים ויצאניות, ישבו הפנים עבריינים במדי המישטרה. המישר לחה הראשון שהביא סגן-ניצב לביא בפני השופט היה מורכב משלושה אנשי מישר טרה: הסמלים עמנואל (ליאון) קהנר, עיי מנואל קליין ואברהם יהלומי.

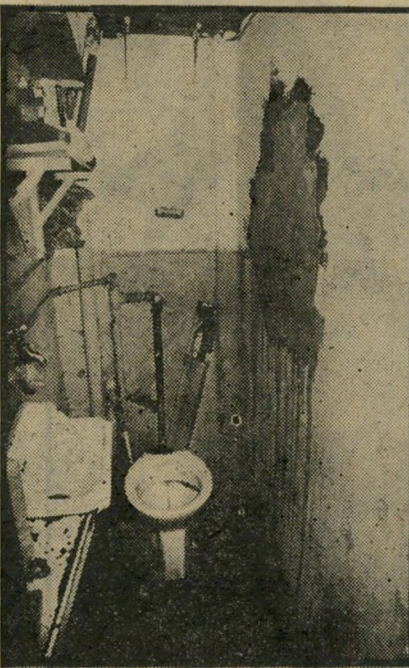
בבקשה להוצאת פקודת-המעצר כתב הקצין החוקר לביא: "בתאריכים שונים, בהיותם בתפקידי שמירת רכוש במקומות פריצה לבתי-עסק, לקחו חלק מהרכוש שהיו מופקדים על שמירתו. המיקרה ניש נה במקומות רבים."

למחרת הגיע לבית-המשפט מישלוח שני של חשודים. הפעם, לצידם של שילר ושת הסמלים חיים משה, חיים סומך ודוד נמר, ישבה דמות יודעת ומפורסמת. זה היה המפקח אלברט אלקרט, הבולן מחוז תל-אביב, שאף לגביו הועלו חשדות סבי דים של גניבת רכוש.

במשך השעות הארוכות שבהן היה הי מפקח אלקרט נתון לחקירת חבריו למדים, עבר האיש את החוויה הקשה בחייו. ושלוש פעמים ניסה להתאבד. הוא הטיח את ראשו בקיר בכל כוחו שוב ושוב. החוקרים הציגו לידו בלש מהיחידה המרי כזית כדי לשמור על חייו של הקצין החשוד.

החשדות שהועלו הפעם בבית-המישפט היו חמורים עוד יותר. החוקרים טענו כי אנשי-המישטרה שנעצרו נהגו לפרוק לחנויות ולגנוב מחוכן, וזאת אחרי שהי גנבים המיקצועיים עזבו את מקום הר פשע לאחר שנטלו את עיקר שולם. בר ישימת הסחורה הגנובה היו פופולאריים במיוחד פריטים כגון שעונים, עטים יקי רים, מכשירי אלקטרוניקה מתחכמים, ציוד צילום, כסף מוומן, תכשיטים, יה

(המשך בעמוד 26)



שממול על-מנת לחזור לחנות סמוכה. לצורכי ספורט. הפורצים שברו את הקיר המשותף לשתי החנויות, בדיק ליד הכספת הגדולה של החנות (בתמונה משמאל) שעדיין לא חזקה, ורק אז פיצרו את כספת הפלדה ונמלטו עם שללם. סימני התיקונים במקומות הפריצה עדיין ניכרים על הקירות (בתמונה האמצעית).

לחנות התכשיטים פוזיילוב, שחזיתה הפונה לרחוב אלבני נראית בתמונה מימין, תוך הפגנת תיכונן מדוייק וידיעת השטח. שברו הפורצים את חדר-השידותים שברכתי החנות (בתמונה האמצעית), ולאחר-מכן שברו את הקיר

כך בוצעה הפריצה

הפונה לרחוב אלבני נראית בתמונה מימין, תוך הפגנת תיכונן מדוייק וידיעת השטח. שברו הפורצים את חדר-השידותים שברכתי החנות (בתמונה האמצעית), ולאחר-מכן שברו את הקיר